

ZIMSKI OBČASNIK

The background is a vibrant blue sky with a yellow sun in the center. The sky is filled with white and yellow snowflakes and snowflakes of various sizes. In the foreground, there are dark, stylized trees with white snow on their branches. A wooden fence is visible in the lower part of the image. The overall style is a colorful, hand-drawn illustration.

Šolsko leto 2023/24

Osnovna šola bratov Letonja

Šmartno ob Paki

Aksel Oven, 1. a

Anže Globačnik, 1. a

Elena Luknar, 1. a

Iris Crevar, 1. b

Elena Zajc, 1. a

Mia Mijatović, 1. b

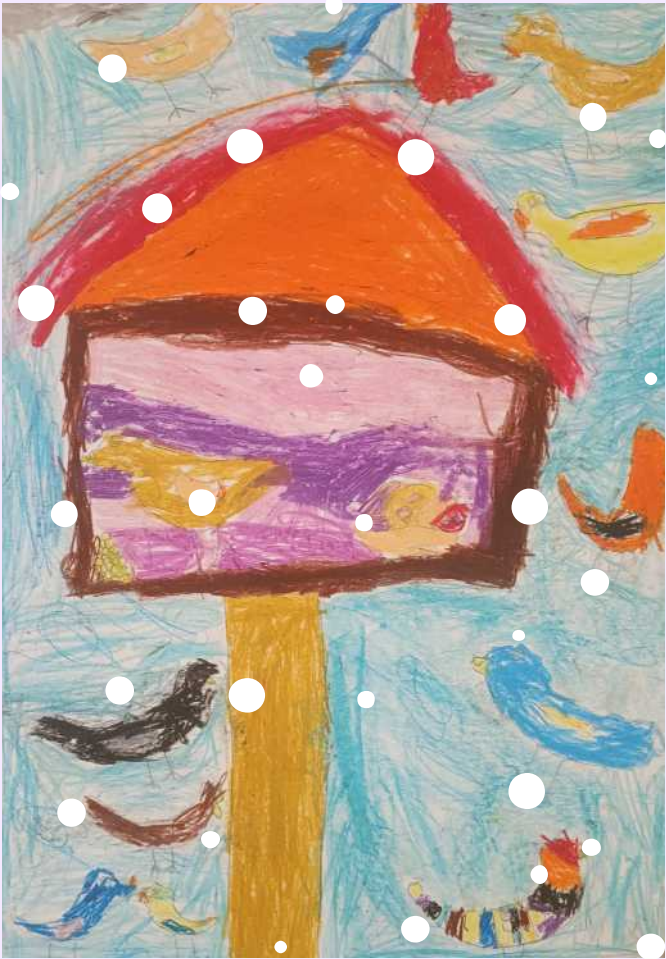
Miha Srebotnik, 1. b

Lara Glušič, 1. b

Mia Pratljačič, 1. b

Miha Srebotnik in Tine Pocaajt, 1. b

Milica Arsić, 1. a

Zala Glasenčnik, 1. a

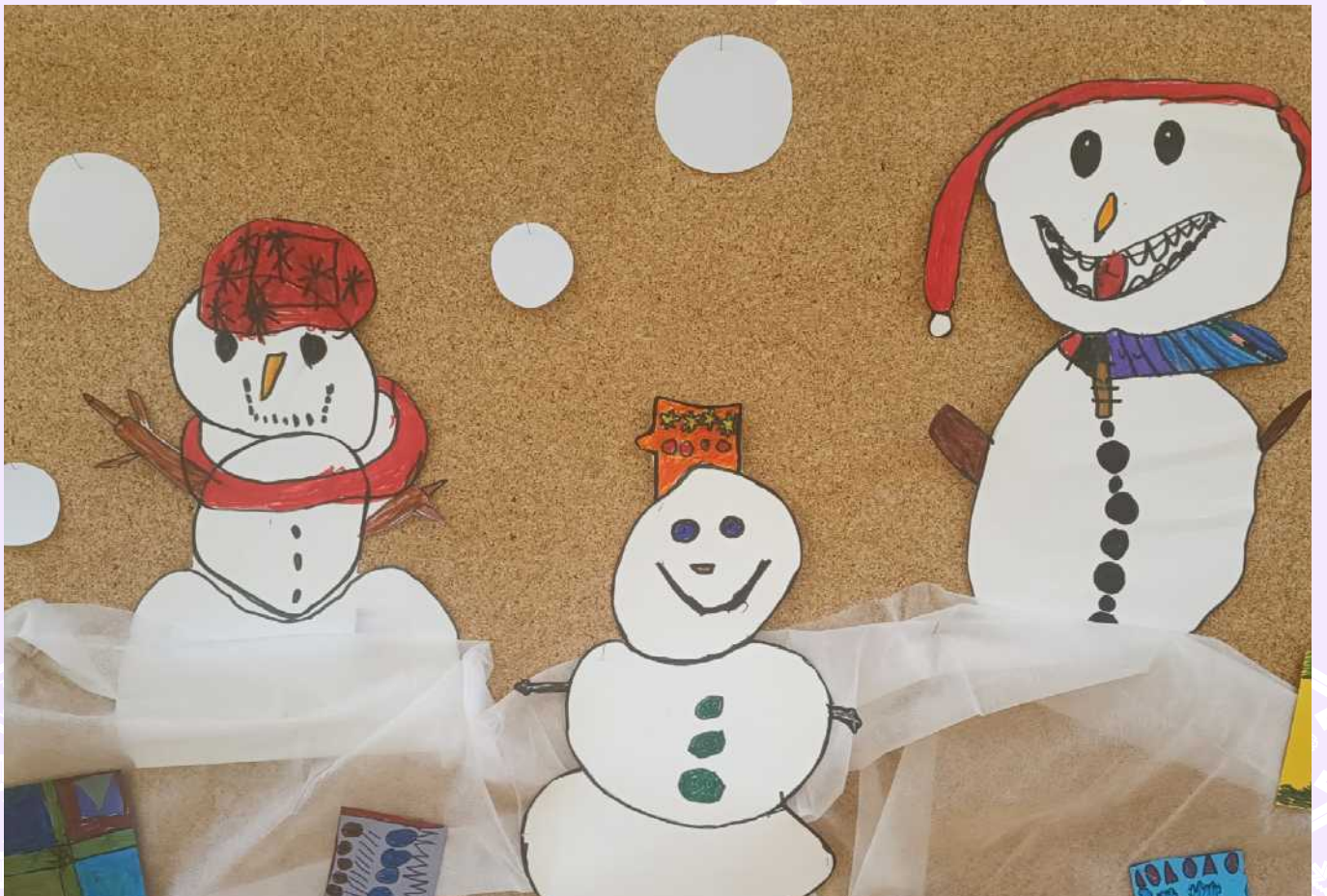
Tara Janota, 1. b

Taja Vasić, 2. a

PRVOŠOLCI

PLANET

MAXLOW

IZ DRUGE DIMENZIJE

Marko Lovrić, 4. a

Lana Kolenc, 4. a

Maks Verhovnik, 4. a

ZGodbice z NAGAJIVKAMI

PRIJATELJA

Nekega dne sta prijateljca Leja Tovrjan in Luka Zemljic obiskala park v Ljubljani. Hodila sta po zemlji in zaslišala cingljanje malih mravljic, ki so pridno gradile svoje mravljišče. Bile so tako ljubke, da sta jih dolgo ljubeče opazovala.

Nato sta se odpravila še na Ljubljanski grad in tam srečala veliko ljudi, ki sta jih v ljudno pozdravila. Na gradu sta se prijateljsko objela in opazovala reko Ljubljanico. Na koncu dneva sta se doma pocrkljala še z ljubezenskim napojem in sladko zaspala.

Eva Gluk, 4. a

Temna noč

Alja Podgoršek, 2. a

Medtem ko sem imel obute cokle, sem z metlo pometal bilke s terase. To sem počel v soju bakle, ki sem jo našel v škatli zraven krogel. Na šolskem hodniku sem slišal, kako so enega sošolca zafrkavali, da je taka prekla, da bo enkrat padel v orgle, ki jih je najlepše igral.

Benjamin Babič, 4. a

ZGodbice z NAGAJIVKAMI

CMOKI IN COKLA

Jure je bil visok in suh fant. Mama mu je večkrat rekla, da je suh kot prekla. Na predzadnji šolski dan je poležaval na travniku, poslušal glasbo na telefonu in opazoval sosedovega psa pri igri.

Kužek je bil nemški prepeličar po imenu Cmoki. Rad se je igral in grizljal stvari. Tokrat je trgal bilko in se zraven zabaval. Zaslišal je, kako mama vpije: »Jure, metla te čaka!« Jure je hitro vstal in odšel pometat dvorišče.

Med kupom šare je našel snežno kroglo in rdečo škatlo. Notri je bila stara, umazana cokla. Jure je coklo vrgel na tla, v hipu je pritekel Cmoki in jo odnesel. Jure je tekel za njim vse do cerkve. Iskal je star predmet in ga našel pod orglami. Utrujen je odšel domov in razmišljal o jutrišnjem pohodu z baklami.

Nande Tomazin, 4. a

Inna Puc, 4. a

ZGODBICE Z NAGAJIVKAMI

ČAROBNA MRAVLJA

Nekoč, pred davnimi časi, je živela mravlja. Na zemlji je živel tudi učitelj, ki je imel prijateljico Karmen, ki je bila zelo lepa. Zelo si jo je želel poljubiti in objeti, saj je bil vanjo zaljubljen. Povabil jo je na zmenek in odpeljala sta se odpeljala v restavracijo. V tistem trenutku je mravlja prečkala cesto, po kateri sta se peljala učitelj in njegova prijateljica Karmen.

Ko je mravlja videla avto, je mislila, da bo umrla. K sreči se jima je avto pokvaril in ustavila sta se tik pred njo. Mravlja je bila učitelju tako hvaležna, da mu je obljubila, da mu izpolni eno željo. Verjetno še ne veste, da ima ta mravlja čaroben zvonček. Učitelj si je pod mestno razsvetlavo zaželel, da bi se njegova prijateljica Karmen zaljubila vanj. Mravlja je zacingljala s svojim čarobnim zvončkom in želja se je v hipu uresničila.

Ema Rant, 4. a

Eva Gluk, 4. a

Luka Kac, 2. b

Žan Gavez, 2. b

ZGodbice z NAGAJIVKAMI

FANT IN ČUDEŽNI COKLI

V nedeljo smo v Ljubljani srečali ljubeznivega fanta. Obute je imel cokle. Z njimi se je sprehajal po ljubljanskih ulicah. Vsi smo bili začudeni, saj je deževalo in cokli niso bili primerna obutev v dežju. Vprašali smo ga, zakaj nima nepremočljivih čevljev. Veselo se je nasmehnil in smehljaje odgovoril, da so njegova najljubša obutev pač cokli. Ponesli ga bodo v nebo. Tam gor je prečudovito.

Vprašali smo ga, kako ga bodo cokli odnesli v nebo. Povedal je, da so cokli magični in da uresničijo vse želje tistega, ki jih ima obute. Nato smo šli vsak svojo pot. Prišli smo na Ljubljanski grad. Ozrli smo se v nebo in tam zgoraj zagledali fanta, kako so ga cokli ponesli v nebo.

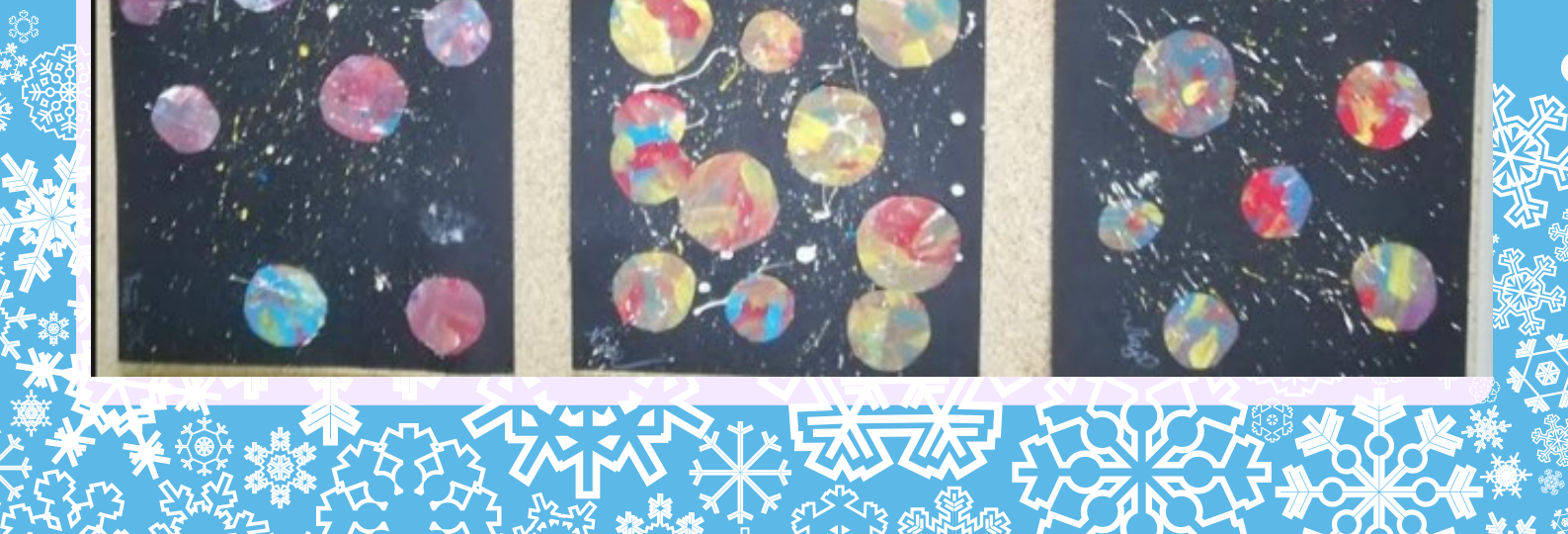
Pomahal nam je v slovo. Vsi smo si zaželeli čudežnih coklov, da bi lahko videli, kako svet izgleda od zgoraj.

Nace Drofelnik, 4. a

Nande Tomazin, 4. a

ČETRTOŠOLCI

ZGODBICE Z NAGAJIVKAMI

MOJ DAN

Z mamico sva naredila peciva za celo škatlo. Nato sva se odšla igrat s kroglo. Med igro sva po nesreči zadela bilke na prekli. Pometla sva jih z metlo. Za nesrečo so bili krivi cokli, ki sem jih nosil. Zvečer, ko se je stemnilo, sva se vrnila v hišo, ker bi drugače morala uporabiti baklo. Pred večerjo sem zaigral na orgle. Ko sem si pripravil šolske potrebščine, sem odšel spat.

Maks Verhovnik, 4. a

Jaša Suljić, 4. a

MRAVLJA IN PRIJATELJI

V zemeljskem kupu si je svoj dom ustvarila mravlja. Nad vrati je visel zvonček, ki je zacingljal, ko je prišel kdo na obisk. Imela je veliko prijateljev. Mravlja je skupaj s prijatelji obiskovala šolo. Šola je bila čisto na drugi strani njenega doma. Ko se je vračala iz šole, je bilo že mračno. S prijatelji so se odločili, da bodo naredili razsvetljava. Tudi učitelji so obljubili, da bodo pomagali pri delu. Mravlja je zavriskala od sreče in vsakemu podarila poljub.

Maj Kovačič, 4. a

Maj Kovačič, 4. a

Cene Fužir, 4. a

Matic Skaza, 4. a

Tevž Leskovšek, 4. a

David Babič, 4. a

Nande Tomazin, 4. a

Maks Verhovnik, 4. a

Inna Puc, 4. a

Lana

Lana Kolenc, 4. a

Marko Lovrič, 4. a

Mija Podgoršek, 4. a

Sofija Gorišek, 2. a

Marcel v.

Marcel Oceppek, 4. a

DRUGOŠOLCI

Luka Kac, 2. b

Ema Tuk, 2. b

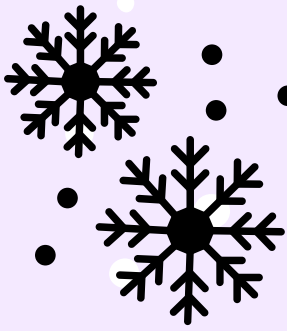
Žan Gavez, 2. b

Alja Praznik, 2. b

Azalija Kahvić, 2. b

Ema Škrbot, 2. b

Gabriel Tamše, 2. b

Enja Brezovnik, 2. b

Zala Klančnik, 2. b

Emo Škrbot, 2. b

Nace Mežnar, 2. b

Marko Lovrič, 4. a

Gabriel Tamše, 2. b

Miha Kočnik, 5. b

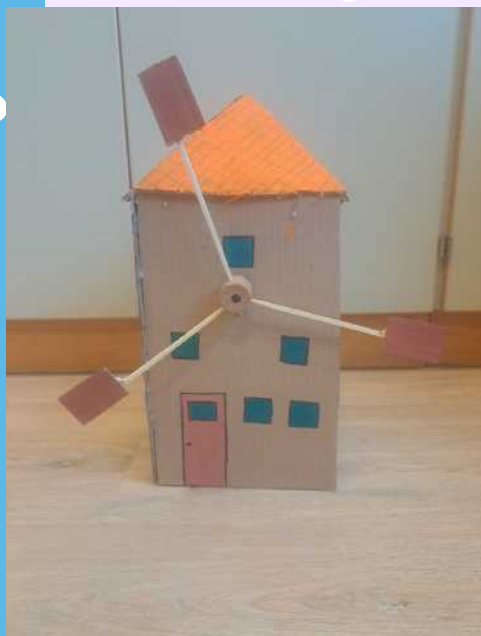

Julija Anželak, 2. a

Ema Tuk, 2. b

PETOŠOLCI IMAJO TEHNIŠKI DAN

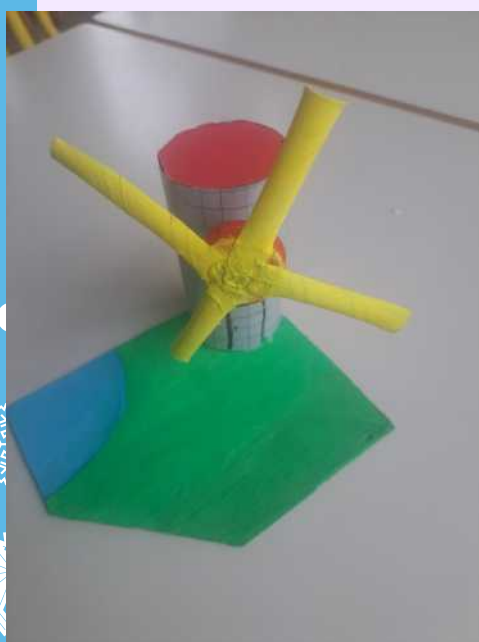
Alea Saramati, 5. a

Aljaž Ločičnik, 5. a

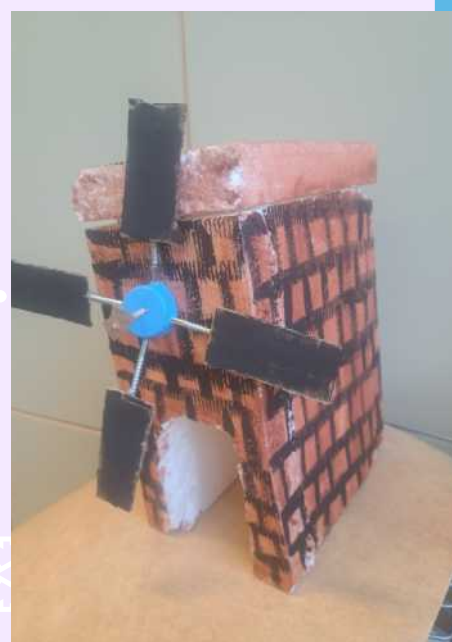
Ana Drev, 5. a

Anna Puc, 5. a

Benjamin Babič, 5. a

Filip Rusmir, 5. a

PETOŠOLCI IMAJO TEHNIŠKI DAN

Lana Božič, 5. a

Luka Podbrežnik, 5. a

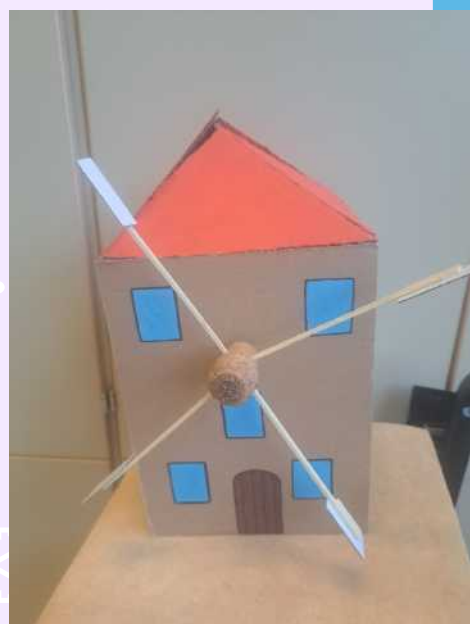
Mark Ločičnik, 5. a

Mark Pratljačič, 5. a

Miha Jug, 5. a

Sara Leskovšek, 5. a

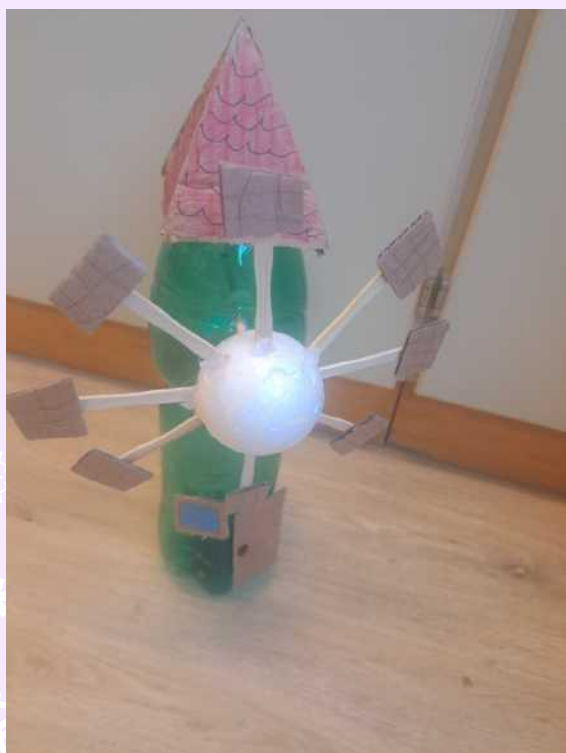
PETOŠOLCI IMAJO TEHNIŠKI DAN

Tevž Sem, 5. a

Urh Vajngerl, 5. a

Ula Travnar, 5. a

ENKRAT, KO BO OČKA MAJHEN

Nekega jutra sem se zbudila in sem opazila, da je očka majhen in da sem jaz odrasla. Zbudila sem očka in rekla: »No, pojdiva v trgovino!« Nato sva sedla v avto in sem mu rekla: »Pojdi na zadnji sedež, očka! Danes pa jaz vozim!«

Tasja Malbašič Vodovnik, 3. b

Enkrat, ko bo očka majhen, bom na streho splezal. Zvečer mu bom pravljico pripovedoval. Kuhal mu bom kašico in ga peljal v šolo. Pomagal mu bom pri nalogi. To be en dan. Enkrat mu bom tudi nalogo naredil, pa peljal ga bom na sprehod, pa igral se bom z njim. To bo en dan.

Vid Golčman, 3. b

Rok Slemenšek, 2. a

Moji prijateljici je imela Manca. Piše se Puncer. Rodila se je devetega junija. Živi v Paški vasi. Njena hobija sta jahanje in atletika. Je športne postave. Visoka je 149 cm in teška 37 kg.

Ima ovalen obraz. Njene oči so modre. Nos ima ozek, usta pa so srčasta. Ima svetle, blond lase. Na nogi ima znamenje. Oblečena je v pajkice in pulover, obuta pa v modre copate.

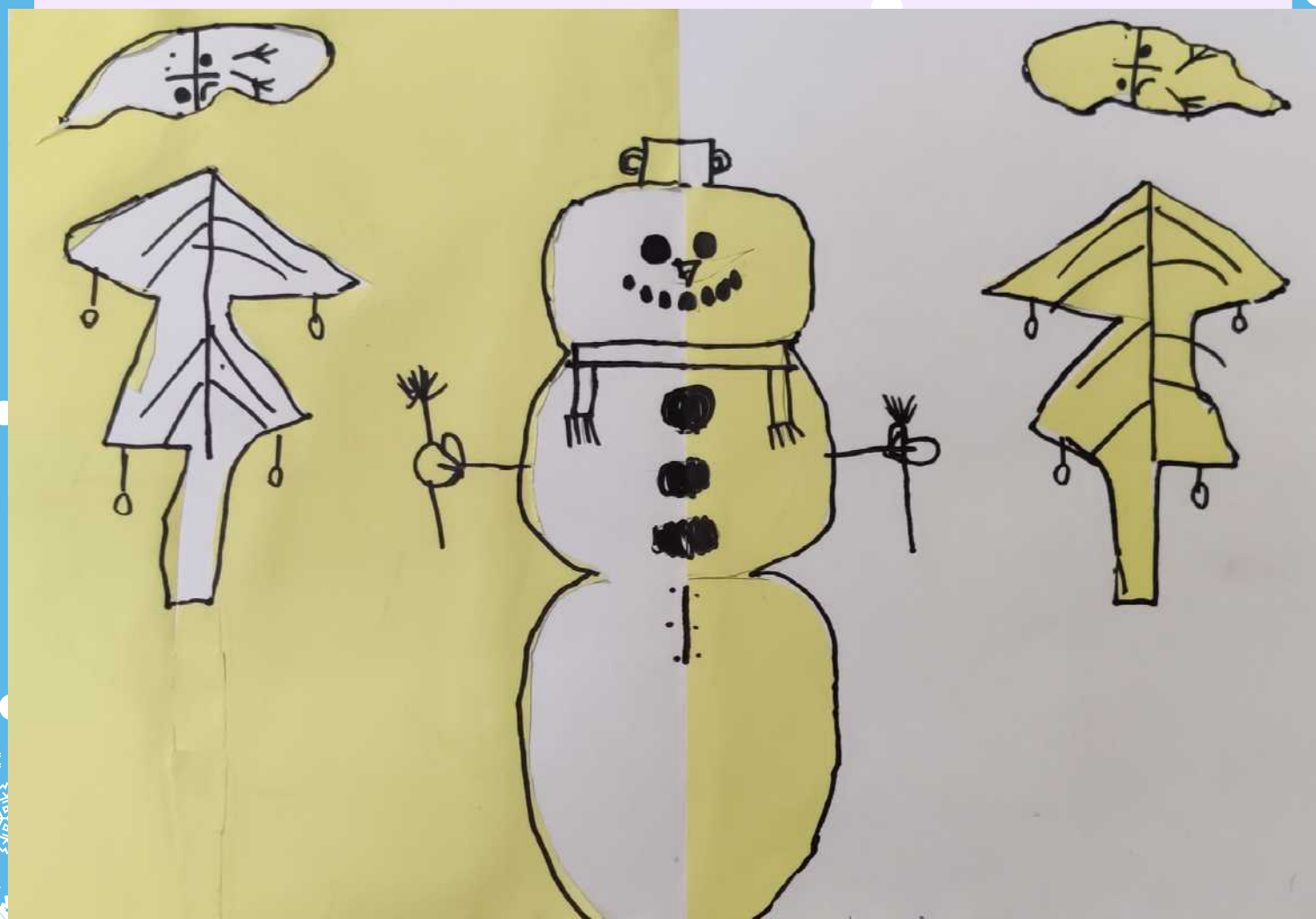

Tanja Tajnšek, 2. a

MOJ DEDEK

Moj dedek se je rodil leta 1963. Biva v Gorenju. Po poklicu je električar. Velik je 157 cm. Veliko težji je od mene. Ima delovno postavo, ozek obraz in rjave oči. Nos je širok. Usta ima ravna. Ima sive lase. Njegova posebnost je, da veliko dela. Oblečen je v delovno majico in delovne hlače. Obut je v delovne čevlje.

Jure Zupan, 3. b

Andraž Podvršnik, 2. a

Alja Podgoršek, 2. a

Pika Hrastnik, 3. b

ENKRAT, KO BO MAMA MAJHNA

Enkrat, ko bo mama majhna,
jaz se bom povečala.
Očka, jaz in mama skupaj
brali bomo Baltazarja.

Rekla ji bom: "En, dva tri,
sedite na mesta vsi!"
Rekla ji bom: "En, dva, tri,
školjke na ušesa vsi."

Mami je zelo zaspana,
Zraven je pa še bolna.
"Brž v posteljo," ji rečem,
nato pa še po ščetko stečem.

Pika Hrastnik, 3. b

Val Ježovnik, 2. a

ZVEDAVČEK NA POTEPU

Nekega dne je Zvedavček šel v gozd po encijan, a ga ni našel. Šel je iskat globje in zašel v rokovnjaški gozd. Legenda pravi, da naj bi v tem gozdu živela zver po imenu Rokoščap. Ta naj bi požrl vsakega, ki mu prekriža pot. A Zvedavček z velikim klobukom temu ni verjel. "Ohoho, to bomo pa še videli." Ko je končno zagledal encijan, je zraven zagledal še hiško. Skušal je pogledati stran, a ni mogel in videl je napis »Rokovnjaška ulica 100a«. Vstopil je, ne duha ne sluha o nikomer. Kar naenkrat pa se kot blisk pojavi Rokoščap.

»Kaj? Aaaaaaa, ti, ti, ti nisi resničen,« je rekel Zvedavček.

»O, seveda sem,« je z globokim glasom rekel Rokoščap.

»Ti nisi zver!« si je oddahnil Zvedavček.

»Ne, nisem. Ko sva že pri tem, bodiva prijatelja,« je predlagal Rokoščap.

»Ja, če res nisi zver,« je bil še vedno prestrašen Zvedavček.

»Ne, nisem zver,« je prijazno rekel Rokoščap.

»Velja. Ha, ha, ha, kako sem le lahko mislil, da si zver! Tako si puhast!« si je Zvedavček še enkrat oddahnil.

»Ja, seveda sem. Puhast kot mali Jeti. Hvala, da boš moj prijatelj,« se je zahvalil Rokoščap.

»Greva se igrat,« je rekel Zvedavček.

»Velja, ampak kaj?« je zanimalo Rokoščapa.

»Kamen, škarje in papir,« je predlagal Zvedavček.

»Kako se to igra?« je vprašal Rokoščap.

»Ne vem,« je priznal Zvedavček.

ZVEDAVČEK NA POTEPU

»Kako pa se bova potem igrala?« je želel izvedeti Rokoščap.

»Hmmm. Že vem, igrajva se raje čistilno akcijo. Tvoja hiša je zanemarjena,« je vzkliknil Zvedavček.

In sta pospravljala ter pometala vse do večera. Zvečer sta bila utrujena in Rokoščap je predlagal, da gresta spat.

»Naj bo. Zaslužiš si,« je rekel Zvedavček.

»Kaj pa ti?« je vprašal Rokoščap.

»Jaz grem spat domov,« je odvrnil Zvedavček.

»Te pospremim?«

»Ne, hvala, ti kar lepo zaspi,« se je zahvalil Zvedavček.

»Lahko noč!«

»Lahko noč«, je zaklical Rokoščap.

Bil je dober dan, ker je dobil prvega pravega prijatelja.

Lenart Komar Kugler, 3. a

Žan Hribar, 5. a

Amaya Pusovnik, 5. b

ZVEDAVČEK NA POTEPU

Nekoč je živel Zvedavček, ki je šel na potep k Rokoščapu v gozd. Srečal je pikapolonico in jo pozdravil: "Zdravo, pikapolonica! Me lahko odpelješ h Rokoščapu?" "Ja, z veseljem. Usedi se." "Ok, hvala," in sta odpujsala k Rokoščapu. "Pa sva končno prišla," je rekel Zvedavček. Tok tok je po vratih potrkal Zvedavček. In vrata so se odprla.

"Pozdravljen, Zvedavček!"
"Zdravo, Rokoščap!
Lepo te je videti."
"Tebe tudi. Kaj potrebuješ?"
"Potrebujem magijo Jesena."
"Uuu, tukaj je, izvoli."
"Hvala. Adijo!"
"Adijo!" Zvedavček je odpujsal domov. In tako je z jesensko čarovnijo rešil svet. Počil je lonec in zgodbe je konec.

Elena Jeseničnik Bera, 3. a

Luka Škruba, 5. a

ZVEDAVČEK NA POTEPU

Zvedavček je nekega dne odšel na potep, ampak ni vedel, kje je prava pot. Zašel je s prave poti in se znašel v orjaškem gozdu. Tam živi Rokoščap. Hodil je in hodil, dokler ni slišal nekaj za grmom. Zvedavček je bil tako prestrašen in takrat je ven skočil zajček. Zvedavček ni mogel verjeti. »Oh, saj je samo zajček, ni razloga za strah. No, kaže, da sem se izgubil,« je rekel Zvedavček, a v tistem hipu je pritekel Rokoščap. Zvedavček je tekel, kolikor je mogel, potem je zagledal majhno hišico. Hitro se je zaprl vanjo in notri zagledal škrata Dumba. Na koncu sta popila jabolčni sok in živela sta srečno do konca svojih dni.

Tjaž Golavšek, 3. a

Sofija Gorišek, 2. a

Julija Anželak, 2. a

Ajla Mehmedović, 5. b

Izabela Gorišek, 5. b

Ajda Lekše, 5. b

UTRINKI ZIMSKE ŠOLE V NARAVI

RAP

V sobi 103 miru ni.
Tam res vse se godi.
Tam 6 punc skoz' nori,
Družijo se podnev', ponoč'.
Tam TZMPNN spi,
a kopalnico si deli.
Na smučišču vsem dobr' gre.
Učit'le najboljše tam dobe.
Res hudo je bilo, ker prej
odšli smo domov.

Tia Brezovnik, Maja Crevar,
Zala Mljač (6. a), Pika Puncer,
Nuša Poprask in Neja Kovačič
(6. b)

BOG NE DAJ, DA SNEG BI
NAM STOPILO (MELODIJA:
Bog ne daj, da bi crknu
televizor)
Kadarkoli naša soba je
zbrana,
se razporedimo okrog TV
ekrana.
Pet nas je, vsi smeje sedimo,
igramo igre in se veselimo.
Ko pa zjutraj vsi se spet
zбудimo,
hitro si sobo uredimo.
Bog ne daj, da sneg bi nam
stopilo, bog ne daj (2x).
Smučat' pa vse zelo hitimo,
ker po progi hitro res drvimo.
Kaj za to, če čisto nič ne
štima,
ob snegu in igrah srečna smo
skupina.

Lars Cotič, Tine Hrastnik, Niko
Švarc, Aljaž Pačnik,
Ivan Maurer (6. a)

UTRINKI ZIMSKE ŠOLE V NARAVI

RAP

Jo, jo, jo, sva Anabel in Zala.

Fino se imava.

Zala rada dolgo spi,

Medtem ko Anabel že s smučkami na breg hiti.

Smučarki sva dobri, tam tako hitro čas beži.

128-ka je soba najina.

Tam lepo je zelo in zabavno je bilo.

Jo, jo.

Ta rep sta napisali Zala in Anabel iz 6. b razreda. Jo, jo, jo.

Počil je lonec in najinega rapa je konec!

Zala Podgoršek in Anabel Skejić, 6. b

Dunja Kolenc, 3. b

Luka Srebotnik, 3. b

Sara Lekše, 3. b

Ely Pejovnik, 3. b

Pika Hrastnik, 3. b

Zala Finžgar, 3. b

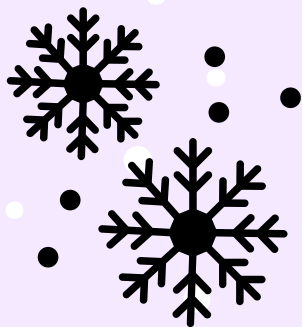
Sara Leskovšek, 5. a

Ana Drev, 5. a

Alea Saramati, 5. a

Osnovna šola bratov Letonja
Šmartno ob Paki 117
3327 Šmartno ob Paki

Ravnatelj: Bojan Juras

Zbrala in uredila: Andreja Škruba

Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ bratov Letonja

Jezikovni pregled: Katarina Čokl

februar 2024

